04/12/2024

4 Δεκεμβρίου: Εορτάζει η Αγία Βαρβάρα

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, προστάτιδας του Πυροβολικού.

Ορισμένοι άγιοι της Εκκλησίας μας έχουν την προσωνυμία Μεγαλομάρτυρες, διότι υπέστησαν ιδιαίτερα σκληρά βασανιστήρια, κατά την ομολογία τους στο Χριστό και την άρνησή τους να ασπασθούν αλλότριους ψεύτικους «θεούς» και να θυσιάσουν στα άψυχα είδωλα. Ανάμεσα σ' αυτούς συγκαταλέγεται **η Μεγαλομάρτυς Βαρβάρα**, μια ηρωική κόρη, η οποία αντάλλαξε τις δόξες του κόσμου με την πίστη της και την προσήλωσή τους στο Σωτήρα Χριστό.

Γεννήθηκε και έζησε σε καιρούς, **στα χρόνια του αυτοκράτορα Μαξιμιανού (286-305)**, όπου είχε λάβει χώρα ο μεγαλύτερος και σκληρότερος διωγμός κατά των Χριστιανών, από το αντίχριστο και δαιμονικό Ρωμαϊκό Κράτος. Ήταν κόρη ενός φανατικού ειδωλολάτρη, ονόματι Διοσκούρου, ο οποίος συγκαταλέγονταν στους ευγενείς, πλουσίους και αξιωματούχους της μεγάλης πόλεως Ηλιουπόλεως της Αιγύπτου. Ο Διόσκουρος φρόντισε να την μεγαλώσει με την ευσέβεια στα

δαιμονικά είδωλα και τους ανύπαρκτους, διεφθαρμένους «θεούς», οι οποίοι υπαγόρευαν στους άτυχους λατρευτές τους κάθε ανηθικότητα και κακουργία. Να τους μοιάζουν οι άνθρωποι, να γίνουν μιμητές τους. Φρόντισε επίσης να της δώσει την πιο μεγάλη εκπαίδευση, στέλνοντάς την στις ονομαστές σχολές της Αλεξάνδρειας. Είχε αναδειχθεί ως μία από τις σπουδαιότερες κόρες της περιοχής.

Όταν έφτασε στην εφηβεία, παρουσίασε ασυνήθιστο σωματικό κάλλος, γεγονός που ανάγκασε τον Διόσκουρο να την κλείσει στον πύργο του, από φόβο μήπως την απαγάγουν, σύμφωνα με τα βάρβαρα ήθη της εποχής. Αλλά υπήρχε και μια άλλη αιτία: την εποχή αυτή, παρ' όλους τους σκληρούς διωγμούς εναντίων του Χριστιανισμού, μεγάλα πλήθη ειδωλολατρών εγκατέλειπαν την ειδωλολατρία και ασπάζονταν την πίστη στο Χριστό. Περισσότερο, μεταστρέφονταν οι νέοι, οι οποίοι δεν ικανοποιούνταν από την παχυλή ειδωλολατρία. Έτσι οι ειδωλολάτρες γονείς φρόντιζαν να περιορίζουν τα παιδιά τους.

Όμως, άγνωστο πως, **η όμορφη αρχοντοπούλα Βαρβάρα**, γνώρισε τον Χριστιανισμό, ίσως από κάποιους υπηρέτες της, κρυφούς Χριστιανούς, πίστεψε στο Χριστό και βαπτίστηκε κρυφά. Για πολύ καιρό κρατούσε την πίστη της κρυφή και τελούσε τις προσευχές της την νύχτα. Το μυστικό της όμως δεν άργησε να φανερωθεί. Κάποια μέρα ζήτησε από τους τεχνίτες του πύργου να ανοίξουν τρία παράθυρα στα διαμερίσματά της, τα οποία συμβόλιζαν για εκείνη, την Αγία Τριάδα και το άκτιστο φως Της, που εκπέμπει στον κόσμο. Οι τεχνίτες το ανήγγειλαν στον πατέρα της.

Ο φανατικός **ειδωλολάτρης Διόσκουρος** ταράχτηκε όταν άκουσε πως η θυγατέρα του αρνήθηκε τη θρησκεία του και έγινε Χριστιανή, δηλαδή ασπάστηκε την πίστη, που οι ειδωλολάτρες χαρακτήριζαν ως θρησκεία των παρακατιανών και των δούλων. Άρπαξε ένα κοφτερό ξίφος και όρμισε στο δωμάτιό της να τη φονεύσει. Εκείνη τον κατάλαβε και κατάφερε να ξεφύγει. Έφυγε τρέχοντας και βρήκε καταφύγιο στα όρη. Περιπλανιόταν για αρκετό καιρό, προσευχόμενη. Όμως ο πατέρας της την εντόπισε, έστειλε τους δούλους του και τη συνέλαβαν. Την έδεσαν και την έφεραν μπροστά του και τη ρώτησε γιατί αρνήθηκε τους πατρογονικούς «θεούς» της και ασπάστηκε τη βάρβαρη και απολίτιστη πίστη των Χριστιανών.

Εκείνη, γεμάτη καλοσύνη και ανεξικακία προς τον γονιό της, του εξήγησε ότι η πίστη στο Χριστό είναι η αληθινή πίστη στον μόνο αληθινό Θεό, η οποία αδελφοποιεί όλους τους ανθρώπους της γης, κάνοντάς τους αδέλφια. Ότι όλοι οι άνθρωποι, ευγενείς, άσημοι και δούλοι είμαστε παιδιά του ιδίου Θεού και δεν έχουμε δικαίωμα να κάνουμε διακρίσεις. Ότι η πατρογονική θρησκεία σε ανύπαρκτους κακούργους, ανήθικους και γελοίους «θεούς» είναι οικτρή πλάνη. Ο

πατέρας της έγινε σωστό θηρίο από το θυμό του. Δεν ήθελε να ακούσει τίποτε περισσότερο και γι’ αυτό την παρέδωσε στον τοπικό άρχοντα Μαρκιανό, με την κατηγορία, ότι αρνήθηκε την κρατική θρησκεία, βρίζει τους «θεούς», της αυτοκρατορίας και παραβαίνει τις διαταγές του αυτοκράτορα, μη θέλοντας να θυσιάσει στα είδωλα.

Ο Μαρκιανός ήταν ένας θηριώδης άνθρωπος, θρησκόληπτος και δεισιδαίμονας. Είχε θέσει ως σκοπό της ζωής του να εξαλείψει την πίστη στο Χριστό από την περιοχή του, εφαρμόζοντας με ακρίβεια τα αυτοκρατορικά διατάγματα. Παρέλαβε την Βαρβάρα και την υπέβαλλε σε φρικτά βασανιστήρια. Πίστευε ότι οι αφόρητοι πόνοι θα λύγιζαν τη νεαρή Χριστιανή κόρη, θα αρνιόταν την πίστη της και θα προσέφερε θυσία στους ειδωλολατρικούς «θεούς». Όμως εκείνη έμεινε εδραία και αμετακίνητη στην πίστη της. Θεωρούσε τι πληγές του νεανικού της κορμιού ως χρυσά διαδήματα του Μεγάλου Δεσπότη Χριστού. Ως στεφάνια αμαράντινα στο κεφάλι της!

Αφού είδε ο Μαρκιανός ότι τα μαρτύρια δεν έφερναν κανένα αποτέλεσμα σκέφτηκε κάτι χειρότερο: τη δημόσια διαπόμπευσή της. Με τη σύμφωνη γνώμη του πατέρα της, ο οποίος παρακολουθούσε τα βασανιστήριά της, τη γύμνωσαν και την περιέφεραν στους κεντρικούς δρόμους της πόλεως, όπου οι φανατικοί ειδωλολατρικοί όχλοι την χλεύαζαν, την έφτυναν και την καταριόντουσαν. Εκείνη ήρεμη και γαλήνια, προσεύχονταν στο Χριστό και συγχωρούσε, τους βασανιστές της και το έξαλλο πλήθος, που την λοιδορούσε.

Αφού τελείωσε η διαπόμπευση, ο μανισμένος πατέρας της, σαν μανιασμένο θηρίο, έσυρε το ξίφος του, όρμισε εναντίον της και την αποκεφάλισε, κάτω από τις επευφημίες του ειδωλολατρικού όχλου! Αλλά την ίδια στιγμή, και ενώ ήταν ξαστεριά, ένας κεραυνός έπεσε στο κεφάλι του και θανάτωσε οικτρά τον πατροκτόνο ειδωλολάτρη! Ευσεβείς Χριστιανοί περιμάζεψαν κρυφά το τίμιο λείψανο της Μάρτυρος και το ενταφίασαν με τιμές.

Αργότερα, μετά τη λήξη των διωγμών, τα τίμια λείψανά της κατατέθηκαν στην Κωνσταντινούπολη. Τον 11ο αιώνα ένα μέρος μεταφέρθηκε στη Βενετία. **Τεμάχια της Κάρας της υπάρχει στη Μονή Μ. Σπηλαίου και στο Άγιον Όρος** . Άλλα τεμάχια υπάρχουν σε πολλές Ιερές Μονές και Ναούς. Θεωρείται ως η προστάτρια των ετοιμοθάνατων και γι’ αυτό εικονίζεται με ένα άγιο Ποτήριο στο χέρι. Στην πατρίδα μας θεωρείται προστάτρια του Πυροβολικού από το έτος 1828. Πάμπολλοι ναοί είναι αφιερωμένοι στη χάρη της και χιλιάδες Χριστιανές φέρουν με καμάρι το όνομά της. Η μνήμη της εορτάζεται στις 4 Δεκεμβρίου.

Πηγή: Λάμπρος Σκόντζος/ pemptousia.gr